

Basaren for døve (1878)

Oslo døveforening.

Så langt tilbake som i 1872 snakket to døve, Halvard Aschehoug og Lars A. Havstad om at det burde vært en forening for døve hvor de kunne samles. Men før de kom så langt, ble det i 1873 stiftet en sykekasseforening.

I 1877 ble sykekasseforeningen enige om å jobbe videre om å få en mer omfattende forening for døve, så de ba flere menn og kvinner, blant annet instituttbestyrer Balchen og daværende lærerinne på Balchens skole, fru Hedevig Rosing, om å sette i gang en basar for å få penger til den påtenkte døveforeningen. Basarer var ikke så vanlig på den tiden som det er i dag.

Tidligere oberstløytnant Lars Broch var sjef for Norges Geografisk oppmåling og hadde flere døve ansatte. Han forsto raskt at det burde bli en døveforening som var mer velorganisert.

De kontaktet flere menn og kvinner og interessen vokste. De sendte ut innbydelse til "Bazar for de døve", som var undertegnet av 15 herrer og 21 damer.

Basaren ble holdt 4.-11. februar 1878 i Teknikken i Rådhusgaten. Det kom så mange folk at det ikke var plass til alle. De fikk inn 15 000 kr, og etter at utgiftene var betalt, satt de igjen med 14 834 kr igjen. Foreningen var da sikret, til alles

glede. Døveforeningen ble reorganisert 17. november det samme året.

Indbydelse til en Bazar for de Døvstumme.

Idet Undertegnede indbyde til en Bazar for de Døvstumme, er det for første Gang hertilands at Medborgeres og Medborgerinders Interesse paakaldes til Gunst for disse vore saa haardt prøvede Medmennesker. Vi staa her ligeoverfor et Krav paa virksom Deltagelse, som vi nære Haab om vil blive inødekommet i vide Kredse. Thi blandt de mange, som af Herren ere forlenede med Hørelsens dyrebare Gave, maa der sikkert findes aabne Hjerter for dem, som leve i den tause Verden, samt Lyst og Attraa til om muligt at lette dem deres dybe, smertelige Savn.

I tidligere Dage, da de Døvstumme endnu levede i aandeligt Mørke, var der lidet eller intet andet at gjøre end at henvise dem til Hjemmets eller det Offentliges Forsorg. Nu er det anderledes. Gjennem de forskjellige Døvstummeinstituter ere de skredne frem i Oplysning og have ved Kundskaber erhvervet sig en hæderlig og selvstændig Plads i Samfundet, ja kunne endog hæve sig til Stillingen, som kræve en høj Grad af Udvikling og Dannelse. Men medens der i de hørendes Kredse ere mange Velgjørenhedsanstalter, saasom Aftenskoler for de Yngre, Legater, Stipendier og Foreninger, og medens der ogsaa allerede længe har bestaaet Døvstumme-foreninger i vore Nabolande, (en enkelt Privatmand har nylig skjænket 5000 Kr. til den svenske Døvstumme-forening), saa have vi her i Norge hidtil ikke foretaget os noget i denne Retning.

Det, som fornømlig tiltrænges er: 1) Et Grundfond for den bestaaende Sygekasse til hvilken de Døvstumme allerede ved maanedlige Indskud have samlet en Kapital paa 1000 Kr. 2) Et Understøttelsesfond for at komme fattige Døvstumme til Hjælp enten ved Laan eller Gave, til Ex. naar de efter Konfirmation skulle søge sig en Levevei. 3) Et Oplysningsfond, ved Hjælp af hvilket der kunde ordnes regelmæssige Sammenkomster med Foredrag eller paa anden Maade virkes til de Døvstummets Uddannelse.

Enhver vil forstaa, af hvilken Betydning det vil være at tilveiebringe de nødvendige Pengemidler, uden hvilke det vil være umuligt at foretage noget virksomt til Opnaaelse af en Forbedring i de Døvstummets Stilling. Her som overalt ellers gjælder det, at der maa Penge til, for at noget skal kunne udrettes. Ere først de fornødne Midler tilveiebragte, vil en Døvstumme-forening med Formaal at fremme de Døvstummets Vel, baade i aandelig og materiel Henseende, kunne stiftes under de bedste Udsigter til med Held at løse sin Opgave. Og naar dette er skeet, vil der sikkert oprinde bedre Tider end hidtil for vort Lands Døvstumme, disse i Samfundet saa uheldigt stillede Medmennesker.

Bazaren vil blive afholdt i Begyndelsen af Februar (Markedsugen), hvorom senere Bekjendtgjørelse. Idet vi varmt anbefale Sagen som en Kjærlighedsgjæld, vi med Glæde skulle ilde for at betale, tillade vi os at opfordre Mænd og Kvinder rundt i Landet at bidrage sin Skjærv; selv det mindste Arbeide eller Pengebidrag vil blive modtaget med Erkjendtlighed af enhver iblandt undertegnede Damer.

Fru Andersen, født Kraft, Tuengen.	Fru Andresen, født Juul, egen Gaard, Torvgaden,	Hoffrøken Karen Anker, Hægdehousveien No. 9.
Fru Balchen, f. Heiberg, Døvstummeinstituttet.	Fru Brinch, f. Keyser, egen Gaard, Observatorlegaden.	Fru Broch, f. Bing, Opmaalingskontoret.
Frøken Marie Falkenberg, Josefsgade No. 27.	Frøken Hildur Heiberg, Hægdehousveien No. 9.	Frøken Betzy Hjort, Døvstummeinstituttet.
Fru Jensen, f. Fischer, Kammerherreinde Løvenskjold, f. Løvenskjold, Myren.	Nordal Bruns Gade No. 22.	Fru Nicolaysen f. Meyer, Karl Joh. Gade No. 35.
Fru Peterson, f. Thorne, egen Gaard, Drammensveien.	Fru Rosenberg, f. Munch, Bordoes Gaard, Karl Joh. Gade.	Fru Rosing, f. Rosing, Døvstummeinstituttet.
Fru Saxlund, f. Michelet, Pilestrædet No. 36.	Fru Schønborg, f. Fangen, Karl. Joh. Gade.	Fru Schøyen, f. Bang. Munkeidamsveien No. 7.
Fru Smith, f. Middelhøth, egen Gaard, Drammensveien.	Fru Winge, f. Lasson, egen Gaard, Hægdehousen.	Frøken Harriet Wedel-Jarlsberg, Konsul Andresens Gaard, Kirkegaden.
C. J. Anker, Kammerherre.	Halvard Aschehoug, Boghandler.	F. Balchen, Døvstummeinstituttets Direktør.
Lars Broch, Oberstlieutenant.	Lars A. Havstad, Student.	J. Heiberg, Generalkirurg.
C. Nygaard, Sognepræst til Vestre Aker.	H. S. Næss, Skomager.	P. Simonsen, Kjøbmand.
C. E. Smith, Grosserer.	H. Wedel-Jarlsberg, Kammerherre.	N. Wergeland, Generallieutenant.

Liste til velvillig Paategning er udlagt hos Boghandler Larsen.